

Opinions

Publiquem a continuació les «Opinions» rebudes aquest mes que, com sempre, n'hi ha per tots els gustos i segurament no totes estaran d'acord amb el criteri dels lectors. Aquí creiem que està la veritable essència d'aquesta secció. Que tothom aportï el seu punt de vista sobre les coses tractades o per tractar és el que de veritat interessa, sempre que sigui de caire constructiu i es faci amb sana intenció. No dubtem pas de que així ho han entès tots els «opinants» i esperem que també així ho sabran comprendre tots els que es puguin sentir criticats, tant amb elogis com amb censures. Això, n'estem segurs, és molt positiu.

Les vostres «opinions» podeu enviar-les, com sempre, a: Isabel Valls - Can Elies - Sta. Eulàlia de Ronsana.

TENIR PACIÈNCIA

Sabem que cal tenir paciència en les relacions amb el proïsme. Les relacions humanes, precisament perquè no són entre éssers perfectes, sempre acostumen a ser imperfectes, i d'això ens en fem el càrrec i també per això diem que cal tenir paciència amb els defectes i molèsties del nostre proïsme, sigui qui sigui. Però també la paciència té uns límits. Quan el tenir paciència seria caure en l'extrem de permetre abusos, llavors la paciència no seria una virtut.

Els veïns del barri de l'Ajuntament fa temps tenim paciència, però creiem arribada l'hora de manifestar que la nostra paciència s'està transformant en defecte, si és que tolerem col·lectivament un abús.

I ens referim a que pels volts de l'Ajuntament, de 12 a 1 de la nit, quan el veïnatge està en el primer són, comencen a sonar sorolls importuns de cotxes, motos amb el tub d'escape a tot gas, que molesten; només volem fer constatar això. Si la molèstia segueix haurem de prendre altres mesures.

Els veïns del barri de l'Ajuntament

NO ESTIC D'ACORD...

Amb l'article publicat en el darrer número de RONSANA, baix el títol de «Tancant amb el farol vermell», i firmat per Jaume Galobart.

En aquest article i amb relació a les passades festes de Setmana Santa es fela referència a totes aquelles persones que agradant-els-hi aquest poble, s'han construït en ell una torre per a passar amb els seus, els caps de setmana i l'estiu.

Doncs bé, a totes aquestes persones se les denominava irònicament, «se-

nyors de Barcelona», senyors despreocupats dels problemes del camp i desitjosos únicament de passar-s'ho bé durant 5 dies i res més, quan en realitat vénen buscant un repòs ben merescut, després d'una setmana de treball a la capital, que també cansa...

No oblidem que aquests «senyors» han escollit Santa Eulàlia com la seva segona casa, que també estimen el poble, i no oblidem tampoc, que Santa Eulàlia s'ha engrandit amb totes les «urbanitzacions» nascudes al seu voltant, que jo crec l'han ajudat molt; ara bé, sense ficar-se mai amb la seva gent, i sense intentar fer perdre al poble el seu caire i els seus costums de sempre.

Sense ànim d'ofendre ningú, aquesta és l'opinió d'una estiuejanta.

Anna Maria González

NO S'HI VAL A FER COMÈDIA

He sentit dir moltes vegades això que l'església sembla una sala d'espectacles; jo no recolzo pas aquesta opinió, però, a veure:

Vuit escolans a dalt del presbiteri, parlen, el mossèn està llegint l'evangeli i, perquè callin, calla ell i tota l'església resta pendent del silenci.

Fa falta una cosa: Pst! Pst!, l'escolà s'apropa i se li diu una cosa a cau d'orella, ell marxa corrent passant per davant de l'altar.

L'escolà s'ha fet gran i la sotana no, ensenya un tros les cames. Un altre escolà riu, o juga amb el del costat; encara que la gent no s'hi fixa massa, es veu una mica.

A l'hora d'entrar, a l'hora de marxar: Pst!, passa. Pst, queda't! Vine!...

No sé, potser amb una persona n'hi hauria prou per ajudar la missa, sense sotana, sense riure, sense tants avi-

sos. Però... s'ha de disculpar, això passa a tot arreu, això no és fer comèdia. ¿Oï que no?

Isabel Valls

SANT JORDI

El dia 23 d'abril fou la festa de Sant Jordi. Pocs ho celebraren; millor dit, ho celebrarem gairebé tots: anant a comprar algun llibre i recollint la rose-ta, o bé «anant a felicitar» algun compromís.

N'hi ha que es creuen que Sant Jordi vol dir anar a comprar llibres; no, som els catalans que dediquem aquest dia al nostre patró.

Em sembla que abans de fer una cosa hauríem de pensar el per què la fem.

I que no ens estranyi que pels diaris i revistes es llegeixi: «Sant Jordi, entre llibres i floretes...»

Josep Margenat i Escobairó

«ENS FAN RODAR EL CAP»

El escrito Editorial del número pasado, titulado «Ens fan rodar el cap», me ha hecho dar vueltas a la cabeza. Francamente no lo he acabado de entender.

Se dice allí que hay tres clases de personas: 1.º, las que tienen problemas que les salen al paso y que a veces no saben claramente cómo solucionar. 2.º, los que se crean problemas, y 3.º, las personas normales.

Por otra parte dice que «a cada persona li vénen normalment problemes». Y supongo que estas personas son normales. Por lo tanto según el editorialista también las personas normales tienen problemas.

Luego me pregunto, ¿entonces las personas de la primera clase no son normales? ¿En qué se diferencian de las normales?

Quizá el editorialista quiera decir que la diferencia está en que sólo pueden ser de la primera y segunda clase las personas «sabias o elevadas», como él dice.

Luego las personas normales, pregunto, ¿no pueden ser ni sabias ni elevadas?

Creo que el editorial de un periódico, ha de ser claro, expresivo del sentir de todo el periódico y no una cosa que además de discutible «ens fa rodar el cap».

Fernández

Transportes

J. PEIROTEN

Comerciante en toda clase de materiales de cerámica para la construcción

Calle San José, s.n.

Teléfono 82

SANTA EULALIA DE RONSANA